

og det varede ikke saa længe, før Døden tog ham. Han mente, det var hans Pligt at møde, skønt han kun var et menigt Medlem af dette Ting. Nu oplever vi det, at Landets Udenrigsminister sættes under Kritik, som sket her, i Anledning af en Sag, der — lige meget, hvad saa det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen vil paastaa — er af den Art, at saa længe denne Mand sidder i Ministeriet, kan Ministeriet ikke tage fat paa en moderne Revision af Aktie- og Banklovgivningen. Det er en Umulighed. Det ærede Medlem søgte at komme bort derfra. Det er jo givet, at det, at en Direktør spekulerer i sit eget Selskabs Aktier, er i mindst 6 Lande, maaske i flere, men i hvert Fald i 6 Lande, forbudt og belagt med Straf, og i England, Aktieselskabernes og Aktiekapitalens Moderland, det parlamentariske og kapitalistiske Mønsterland England, kan man godt sige, er denne Handling belagt med streng Straf. Vi har altsaa i Øjeblikket en Udenrigsminister, der skal forhandle med Udlandet, repræsentere os ogsaa overfor England, og om denne Udenrigsminister ved alle — de, der i England følger med vore Forhold, ved det ogsaa —, at han har foretaget en Handling, som er særdeles strafbar i England. Ministeriet kan ikke have ham i sin Midte, naar det skal forelægge Forslag til en Aktielov, der gør denne Handling, som Ministeren har foretaget, strafbar. Det er en Umulighed. Det vil gøre ikke blot Ministeriets Medlemmer latterlige, men gøre det hele forargeligt. Altsaa: Ministeren møder ikke her. Jeg har, som sagt, aldrig set noget lignende i noget Lands Parlament. Det eneste rimelige var dog, at han mødte her og tog Ordet og forsvarede sig med en Redegørelse. Jeg forstaaer ikke, at man overhovedet kan finde sig i noget saadant. Han har selv, efter hvad der siges, ønsket at faa sin Sag for i Kommissionen, og der sker da det, at den bliver henvist til Kommissionens Undersøgelse. Der kommer en Udtalelse om, at hans borgerlige Ære ikke er krænket, men samtidig en Udtalelse om, at han har gjort sig skyldig i det Forhold at have spekuleret i sit eget Selskabs Aktier, og alle ved, det er uimodsagt, at han har gjort det sammen med Etatsraad Glückstadt. Saa forlanger Finansudvalget, Repræsentanten for dette Folketing, som Udenrigsministeren staaer til Ansvar for, at faa disse Sager; og det første, Udenrigsministeren skulde gøre, var da at sige til Justitsministeren: Send dog de Aktstykker til Finansudvalget; jeg har intet at skjule, jeg vil ikke udsætte mig for at mistænkes

for, at der er noget deri, der kan være kompromitterende for mit Navn. Hans største Interesse maa dog være, at han, ligesom han har ladet Sagen komme til Undersøgelse i Kommissionen, ogsaa lader Aktstykkerne komme til Finansudvalget, naar det begæres. Det kommer de ikke; han finder sig deri og siger ikke et Ord. Og naar her er en Mulighed for at tage Ordet — det var der forleden Dag, da han var her i Salen, men han gik, og nu er den der igen, men han kommer ikke —, saa vilde han, hvis han var en klog Mand, selv om han var meget syg, møde frem og ellers give en skriftlig Redegørelse, der fremstiller hans Sag, som den er, saa Land og Folk kan faa det at vide. Men han tier, og hvorfor? Hvad siger Folket om denne Tavshed? Jeg mener kun denne ene Ting: Denne Minister maa enten hurtigst muligt komme med en offentlig Redegørelse for sit Forhold, eller han maa gaa.

Knud Kristensen: Det ærede Medlem, der nu sidst forlod Talerstolen, indledede sin Tale med nogle Bemærkninger til mig. Dem vil jeg tillade mig kort at svare paa. Det ærede Medlem sagde, at hans Svar var klart, og at mit var uldent. Det kunde jo være, at Grunden dertil var, at mit Spørgsmaal var klart, men at hans var tvetydigt. Jeg indrømmer, at hans Svar var klart, men det var ogsaa et Svar, som dømte ham selv, for han misbilligede den Handling, han selv havde gjort sig skyldig i, nemlig at anklage en Minister for noget og saa, da det blev undersøgt og det ikke passede, løbe fra det hele (Borghjerg: Nej!).

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem maa ikke afbryde Taleren.

Knud Kristensen: Det er dokumenteret flere Gange fra denne Plads, men jeg skal gøre det en Gang til. Det ærede Medlem sagde, man kunde ikke faa det dokumenteret af Venstrepresen; jeg skal dokumentere det af selve „Social-Demokraten“, og det ærede Medlem vil vel ikke paastaa, at det, han skriver deri, ikke er et paalideligt Udtryk for hans egne Tanker. Det ærede Medlem skriver i „Social-Demokraten“ for den 26. November: „Hvad var Hr. Colds Bevæggrund, da han udtalte, at Det forenede Dampskibsselskabs Aktier kun var 205 værd og ikke havde Udsigt til at stige højere? Tydede Hr. Colds Opræden paa at være dikteret af Spekulationsinteresser eller paa, hvad Ulykke Spekulation kunde føre med sig?“ Og saa svarer han paa det Spørgsmaal efter at have skildret, hvordan